

tefælle, Simon Andersen fra Racine, Wis. Afdøde var født 1859 og efterlader sig Ægtemage og to Døtre; hun blev ogsaa stedd til Hvide paa St. Peters Kirkegaard, thi Familien tilhørte i sin Tid St. Peters Menighed.

J. J.

DENMARK, WIS.

29. December, 1918. Kære Redaktør Andersen!

Med det samme jeg sender Fornylelse af min Subscription til Danskere og D. I. Kirkeblad, vilde jeg gerne have Lov til at sende Dem og „Danskere“'s Personale en hjertelig Tak for det svundne Aar, og ønske der saavel som hele Danskernes Læsekreds et lykkeligt, velsignet, godt nyt Aar. Store og verdensbetydende Begivenheder blev fuldendt i det svundne Aar ved Verdenskrigens Slutning. Men det vigtigste ligger nu tilbage — Fredskonferencens Afgørelse. Gid at Herren maa give vedkommende Mænd Visdom til at faa det endelig vedtagne det helige Juleevangelium som Gang kan lyse over Jordens Folkelag med nogenlunde Sandhed, virkelig taal, saa det Ord, jeg mindes fra min tidlige Barndom: „Guds Jord den er et dejligt Sted at bygge paa, naar Broderfred var overalt at finde“ kunde forandres fra „naar“ til thi, saa der aldrig mere kunde føres Krig, men Jordens forskellige Nationer kunde handle og vandle i Fred med hverandre.

Men det er jo ikke alene Krigens med dets mange forskellige Gøremaal som har lagt Beslag paa vore Kræfter. Ogsaa denne universale Sygdom „Influenza“ har været Gæst her i vort Settlement, og hvor uvelkommen den end er, lader den sig ikke kaste paa Døren, men lader som den ikke vil gaa førend den faar aflagt alle Hjem et Besøg. Størstedelen af Menigheden har enten haft den eller har den til Huse endnu, den gør ingen Personansæelse, saa vor kære Præstefamilie ikke heller blev skaaet. De er dog nu over det værste, og vi haaber snart at se dem uden Døre igen; men det gjorde jo et slemt Skaar i Julefesten. Ingen Juleprædiken, og det er tvivlsomt, om Præsten kan blive stærk nok til at holde Nyt-aar Gudstjeneste. Trods alt dette har dog den kære Gud holdt sin beskyttende Haand over os, saa at, saa vidt jeg ved, ingen af Menighedens Medlemmer er bukket under; ihvorvel mange kraftige Mænd og Kvinder ogsaa herfra har maattet gøre den sidste Rejse; det ser ud, som denne Sygdom særlig vælger sine Offer iblandt de middelalderende og kraftigste Mænd og Kvinder.

Nu venter vi snart nogle af vore unge tilbage fra Soldat-levet og Krigens Rædsler. Her har Herren ogsaa indtil i Dag været os særlig naadig. Vort Service Flag viser 35 fra vort lutherske Folk. Af disse er der een Guld Stjerne. Walter Johnson, en ung lovende Mand maatte blive jordet i Frankrigs skønne Land til et Bevis for Danskernes Patriotisme ogsaa paa disse Egne. Han var agtet og æret af alle, som kendte ham, Søn af Chris Johnson, efterladende sine Forældre og 6 Brødre og 1 Søster, sørgende men trøstet i den Forvisning, at de havde ofret til Verdenskrigens lykkelige Udslag — ikke alene af deres Midler, men ogsaa af deres Kød og Blod. Velsignet være hans Minde!

Her i Denmark Village, hvor jeg nu bor, har vi haft over halvtreds Hjem, hvor Influenza har været til Huse og kun et Døds-fald; for Tiden er vi fri for nogen syge. Vort Hjem saavel som Familien paa Landet har været fri endnu for Sygdom.

Folk her i Danmark og Omegn har været særlig patriotiske, idet vi har altid „gone over the Top“ ved alle Liberty Loans saavel som ved alle andre „drives.“ Til den lutherske Kirkes „drive“ gav vi \$640.00 fra

den lutherske Kirke her, saavdt jeg har set ikke overgaaet af nogen Menighed i Amerika af lignende Antal Bidragere. Ved dog ikke hvor meget der i det hele blev skrevet til vor lutherske Kirkes Arbejde blandt Soldaterne. Jeg har ikke engang, skønt jeg var Formand for Indsamlingen her modtaget nogen Bevis for, at Pengene er kommen rigtig til deres Bestemmelse, men stoler paa „it is all right.“

Saa til Slut et hjerteligt Ønske om, at Herren vil velsigne os fremdeles med sin usigelige Naade, enhver i sin Virkekreds. Eders med Agtelse,

H. P. Andersen.

DANNEBROG
Howard Co., Nebr.

Nu, da 1918 med mange Ting er forbi, sendes herved en venlig Hilsen. Den burde været sendt for længe siden; men nu ønskes alle til Lykke med 1919. — Det var ikke Mangel paa Begivenheder eller Æmner, der var i Vejen for at kunne faa skrevet i Tide. Det var rettere det, hvor man skulde begynde, til hvem næstefter af de mange gode Venner, og — saa — hvordan man bedst skulde komme fra det, med denne uendelige Hob Omvekslinger og tidsmæssige Opgaver i Aarets Løb, naar man først rigtig fik overvejet det hele.

I det sidste Aarstid, mer end sædvanlig, var her flere store Forsamlinger: Missionsmøder, Mindefester, Begravelser med talrigt Følge, og Folkemøder af adskillig Slags. Særlig var Fredsfesten, den 11. November, af stor Interesse. Gud ske Lov og Tak for Fred!

Men senere holdt man Karantæne ved flere Hjem, og Forbud gaves mod Skole og Gudstjenester, fordi den slemme „Flu“ hjemsogte denne Egn. Men nu er det forbi, saa vi kan igen takke Gud for Sundhed. Forleden lød det: „Flu er værre end Krig“. Og „The Phonograph“ i St. Paul, Nebr., melde den 26. Dec. om mange afdøde Forældre, der efterlader hjælpeløse Børn; og saa tilføjer den: „Vi tror, denne Flu er den værste Trængsel (affliction), der nogen Sinde har hjemsogt Verdens Mennesker siden den Gang, da alle Folk paa Jorden, undtagen nogle faa, druknede.“ Nu kan man jo mene om det, som man vil, men, uden Modsigelse er det dog bedst at bede Gud om at bevare os alle og fri os fra det Onde, og at denne Sygdom i mange Lande, snart maa ophøre. — Man var nok tilbøjelig til at prale for meget af den store herlige Sejre; men man maa hellere takke Gud for hans Bistand og Hjælp og paa-skønne hans Naade og Godhed; og da kan man med bedre Haab og Held, i Jesu Navn, bede om hans beskyttende Magt og Om-sorg for det almindelige Velfærd. Ifølge dette bør man ogsaa adlyde Guds Naturlov og samvirke med vor Øvrighed eftersom man kommer til nøjere Kundskab om Plagens Art og Aarsag. At forebygge er jo bedre end at lindre. — Alle bør vil-lig lyde og høre, og dertil har U. S. Regering nu ved det bedste Sundhedsvæsen givet alle Anledning. Rupert Blue, Surgeon General, U. S. Public Health Service, Washington, D. C., har kundgjort de bedste Forholds-regler imod saadanne Epidemier, hvilke enhver bør agte og adlyde.

Lær af Dr. Blue. Vær flittig. Underku den frygtelige „Flu“. Trofast Patriotisme er lige saa vigtig i Fred som i Krig. „All for each and each for all.“ Alle for enhver og enhver for alle, til at værne om Sikkerhed. (Safety). Der skal fælles Lydighed til for at bevare Fred og Frihed. Jo før alle lærer dette, jo bedre for alle og enhver. Det er ogsaa i herlig, hellig Harmoni med de højeste kristelige Grund-sætninger. Naar vi beder om Guds Villie her som i Himme-

len, maa vi selv hjælpe til at den kan ske. Den herligste Sejre, man her kan opnå, sker ved, at man ledes af Sandhedens Aand. Kærlig Hilsen.

P. M. Mannabal.

SØNDERJYLLAND.

Af Sognepræst / Anton Pedersen, Aalborg.

Krigens Afslutning fører en Mangfoldighed af Spørgsmaal med sig, der trænger paa til Afgørelse.

Den kristne Kirke faar en stor Række Sager af overordentlig Vigtighed at tage Stilling overfor. Man behøver blot at tænke paa de mægtige Missionsopgaver, der ligger for baade i Asien og Afrika. Ogsaa Guds Børn i Danmark bør ihærdigt beskæftige sig med Missionsproblemerne og spørge, hvad Gud vil have os til at gøre i den forjædede Missionsvirksomhed, vi kommer til at staa overfor.

Isærligt har vort Fædreland et herligt, nationalt Haab, der nu skal finde sin endelige Løsning.

Det er glædeligt at se, hvorledes Sønderjyllands Genforening med Moderlandet fylder Sindene med Forventning og Glæde paa begge Sider af Kongeaen, og man maa i Sandhed ønske, at hver dansk Mand og Kvinde maa arbejde med til den rette Løsning af denne store, herlige Sejre.

Hvilken Glædesdag det skal blive, naar vore Brøders Lidelser under Fremmedaaget er forbi, og vor ældgamle Landsdel atter forenet med Moderlandet! Spørgsmaalet om Grænseskellet drøftes naturligvis alle Vegne, hvor fædrelandssindede Mænd og Kvinder samles i disse Dage. (20. Nov.)

Synspunkterne, der anlægges, bliver naturligvis i denne som i enhver anden Sag væsentlig afhængige af ens kristelige Grund-syn.

Er man en troende Kristen, vil Spørgsmaalet forme sig saaledes: „Hvor vil Gud, at Grænseskellet skal sættes?“ Guds Børn er jo ikke i Tvivl om, at Gud har en Vilje med Hensyn til Løsningen af vort store, nationale Spørgsmaal, ligesom det er os klart, at Danmark ikke handler klogt i at gaa uden om denne.

Det er en afgjort Sag, at dersom Guds Børn i vort Land i Hjem og Kirke vilde tage Sagen op i Bøn, da vilde Gud give os en Løsning, der var i fuld Overensstemmelse med hans Vilje, og den Løsning af det store Spørgsmaal, der snart skal træffes, blive til den største Velsignelse for Danmarks Fremtid. — Hvilket Guds Barn vilde tvivle paa, at han, „der leder Konger Hjerter som Vandbække.“ at han, i hvis Ledebaand Verden gaar, vil lede alt efter sin naadige Vilje som Svar paa sine Børns Bønner?

Kejseren i Rom anede ikke (Luk. 2, 1), at han med sit Dekret kun tjente Guds Raadslutning i Tidens Fylde, som en lille, bedende Skare i Israel forventede.

Det kejserlige Dekret blev medvirkende til, at de frommes Forventning opfyldtes i Guds Tidsme.

Guds Børn maa naturligvis søge til Skriften for at faa Lys og Vejledning.

Min Tanker er gaaet til 5. Moseb. 32, 8, hvor den Guds Mand Moses taler de alvorfulde Ord: „Da den Højeste gav Folkene Arv, da han udskilte Menneskenes Børn, satte han Folkene Landemærker o. s. v. — Saa har den Højeste vel ogsaa sat det danske Folk Landemærker!

Lad os ogsaa mærke os Apostlens Ord i Apostl. Gern. 17, 26: „Og Gud... har bestemt al Menneskenes Slægt forordnede Tider og visse Grænser for deres Bolig.“ Gud har vel ogsaa bestemt visse Grænser for det danske Folks Bolig. — Lad os

saa gaa i Bøn til Gud om den Grænse, der nu snart skal sættes.

Historisk set kan der jo ikke tvivles om, hvor Danmarks ældgamle Grænse har været, hvor Gud i sin Tid „bestemte“ Græn-sen.

Det lyder jo i den kendte Sang „Fra Ejderens Strøm til Skagens hvide Banker den jyske Halvø krummer sig mod Nord.“ —

Lad saa enhver bede i sit Løn-kammer, som hans Hjerte til-skynder ham til med Hensyn til de Grænspeales Flytning, der snart stunder til, og et saadant Guds Barns Bøn vil være et Led i Vægtskaalen med Hensyn til Afgørelsen af vor store, nationale Sag.

DENMARK, WIS.

Dec., 1918.

Glædeligt Nytaar i Jesu Navn ønskes alle Danskernes Læsere. Naar disse Par Linier naar Danskernes Redaktion, er Gen-jællige Juletid af forbi. Her har det været godt Vejr, ikke meget koldt og temmelig god Vej.

Og alligevel kunde man vel bruge et Hvorfor ogsaa i disse Dage. For nogen Tid siden blev Juletræet kørt til Kirken for at vente paa sin Pynt; der blev til-lyst Gudstjeneste til begge Ju-ledagene og Juletræet for Børnene 3. Juledag. Børnefesten var igen bleven udsat til ubestemt Tid, da den slemme Sygdom var til Huse i mange Hjem. Den Dag, det var Juleaften, kom der saa Bud omkring: Der bliver ingen Gudstjeneste i Juledagene, da Pastor Olsen er syg; hvornaar han kan komme omkring, maa lægges i Guds Haand. Deres Børn var alle syge paa en-gang, i Byen Danmark var der Juletræet for Søndagsskolebørnene Juledagsaften, de havde et godt Program, og der var fuldt Hus af baade ældre og Børn. Kandidat Rasmussen fra Green Bay var der og ledede Festen.

Den 11. Nov. var der bestemt Afskedsfest i Menighedshjemmet for de unge Mænd, som skulde af Sted til Lejren om Onsdagen, men det blev en Takkefest i Stedet for. Den Morgen var det saa stille og lydt, saa baade Kir-keklokkerne og Fløjter fra Møl-lerne kunde høres vidt omkring; ogsaa det magede Herren, at der blev Stilhed mere end paa een Maade.

Den 17. Nov. var her Konfir-mation, hvor 21 unge, engelske og danske aflagde den gode Be-kendelse for mange Tilhører. At De havde været flinke til at læ-re deres Bøger, kunde nok hø-res paa Svarene de gav. Konfir-mationen var bleven udsat en Maaned Tid, da Kirkerne var lukkede.

Den 22. Nov. fik Skrædder Johnsens Telegram, at deres Søn Walter var bleven saaret og døde i Frankrig nogen Tid før Krigens endte; det var tungt for Foreldrene; de havde saadan glædet sig til, at der var slut-tet Fred og haabede at faa deres Sønner hjem igen; deres Søn August blev ved samme Tid syg, han laa til Sengs et Par Uger, men maatte saa til et Hospital i Green Bay for at undergaa en Operation; han kom dog hjem og kunde holde Jul med sin Fa-milie.

Hjertelig Hilsen til Venner. Meddelel.

JACOB A. RIIS RESOLUTION.

Chicago, Ill., Dec. 30 1918. Editor „Danskere“, Blair, Nebr.

Dear Sir:—

We are sending you the following item in the belief that it may prove of interest to the readers of your paper.

“The Executive Board of the Jacob A. Riis League of Patriotic Service has passed the following Resolution on the death of their fellow-member, Dr. Axel Hellrung, of New York, N. Y.

Inasmuch as the sad tidings have been brought to us that

our friend and fellow-member of the Executive Board of the Jacob A. Riis League of Patriotic Service, Dr. Axel Hellrung, has passed out of this life, we wish to extend to his family, his friends and his associates our sincere sympathy.

Those whose good fortune it was to know him intimately, will surely miss the kind and genial spirit which brought joy to many a friendly gathering; those who had occasion to need the advice of a friend will miss the encouragement and help he was ever ready to extend; those whom he attended in his professional capacity will miss his faithful and conscientious ministrations.

On account of the beautiful qualities of his character, his capacity for true friendship and his ability to appreciate all that was good and sincere in this life, he had endeared himself to all who came in contact with him. Because we know him, we fully appreciate the irreparable loss you have sustained, and can therefore share with you the poignant sorrow that has come to you. One gleam of comfort we all have in this hour of darkness and that is, he was prepared for death and his remarkable patience during the long months of suffering will ever stand as an example to those whom he left behind.”

This Resolution was spread on the minutes and was forwarded to Mrs. Axel Hellrung.

Yours very truly,

JACOB A. RIIS LEAGUE, Carl Antonson, Sec'y.

MINNESOTA MAJS LAND.
Vi har adskillige vel „improved“ Farme, som varierer i Størrelse fra 80 Acres op til 400 Acres og næsten alle Farmene kan købes paa meget lette Vilkaar. Hvis De er interesseret i Køb af en Farm, vil det blive til Deres Fordel at skrive til os efter vor Godtkøbs-Liste.
ANDERSON LAND COMPANY, Willmar, Minn.

Den engelske Udgave af **BALSLEVS BIBELHISTORIE** foreligger nu 147 Sider. Talrige Billeder solidt Shirlingsbind. Pris 35 Cts.
Danish Lutheran Publ. House, Blair, Nebr.

Luthers christelige Betragtninger
Denne fortrinlige gamle Andagts- og Opbyggelsesbog med Læsestykker til hver Dag i Aaret udvalgte af Luthers samlede Skrifter, og som nu foreligger i nyt og særdeles tiltalende Udstyr, bør nu i Reformations-Festaaret finde Indgang i ethvert luthersk kristeligt Hjem, hvor den ikke allerede findes. Prisen er sat forholdsvis meget lavt, — nemlig til \$1.00. Partipris opgives paa Forlangende til Køb-tere og Forhandlere.
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, Blair, Nebr.

WAR SAVINGS STAMPS DELIVERED TO YOUR HOME
Tear Out—Fill In—Hand Letter-Carrier—or Mail to Post Office TO THE LOCAL POSTMASTER:—Kindly have letter-carrier deliver to me on _____ for which I will pay on delivery: \$5. U. S. WAR-SAVINGS STAMPS at \$_____ each (State number wanted) 25c. U. S. THRIFT STAMPS at 25c. each. (See prices below) (State number wanted)
Name _____ Address _____
W.S.S. WAR SAVINGS STAMPS ISSUED BY THE UNITED STATES GOVERNMENT
W. S. S. COST DURING 1918
April \$4.15 July \$4.18 Oct. \$4.21
May 4.16 Aug. 4.19 Nov. 4.22
June 4.17 Sept. 4.20 Dec. 4.23
W. S. S. WORTH \$5.00 JANUARY 1, 1923

DANA COLLEGE
BLAIR, NEBRASKA.
Vinterterminen begynder 3. December.
Følgende Kursuser:
Akademisk To Aars College
Normal Forretningskursus
Pro-Seminarium for vordende
Præster
Musik.
Skriv efter Katalog.
L. A. LAURSEN.